

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

שער הגלגולים

חלק ח

מה יהיה?

מה יהיה? מה הי"ה ומה עכשיו? איתי ואיתך
ועם כל אחד שחי כאן בעולם הזה?

אור הזוהר 367 * אלול תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

מטהו. באותו הרגע החל הרוח לצעוק ולבכות בקול נורא עד שנבהלו כל העומדים שם. אז גילה הרוח בקול בכי מי הוא. "אני הוא האיש אשר זרק את האבן על זכריה הנביא בבית המקדש. ראשון הפוגעים בו הייתי וגם ראשון הנפגעים. נבוזארדן הרג אותי ומאז אין לי מנוחה אף לרגע, אפילו לגהינם לא זכיתי. מאז רודפים אחרי המשחיתים ומענים אותי עד בלי סוף".

"ומי נתן לך רשות להכנס בגוף הנער הזה?" שאל המגיד. "כאן יש לי מנוחה מן המשחיתים". אמר הרוח בבכי והתחנן אל המגיד כי לא יגרשנו. "איני מסכים בשום אופן שתשאר בקרב" הכריז המגיד והוסיף: "גוזר אני עליך לצאת ממנו מבלי להזיק לו בשום אבר". בכי גדול בכה הרוח עד שנכמרו עליו רחמי האנשים שנכחו במקום ובכו אף הם יחד עמו. רחם עליו המגיד הקדוש והבטיח לו שאם ישמע לקולו ויצא מגוף הנער, יזכה הוא, המגיד הקדוש את נשמתו על ידי כך שבכל יום לאחר התפילה ילמד משניות עבורו והבחור אשר ממנו ייצא, יאמר קדיש אחריו ואז יזכה הרוח להכנס לגיהנם.

הרוח הסכים לתנאי ויצא מגופו לש הבחור מבלי להזיק לו. מאז ספרו החסידים לרב ר' דוד, עומד המגיד הקדוש בדבורו ולומד משניות עבור אותה נשמה כשהוא מקפיד גם שהבחור יעשה את המוטל עליו ויאמר "קדיש" בכל יום בכוונה גדולה. הגאון הצדיק רבי אליהו מגריידיץ מביא בספרו "צפנת פענח" את הדברים הבאים.

וכך הוא כותב: אמנם אין בכל זה לקבלה מעשית מבוא, רק כפשוטו בידיעה, כפי שבארו לנו רבוותא בהרבה ספרי קבלה, לרוב בעץ חיים ובפרדס ובשערי האורה, אבל לא להיות עוסק במעשה בקבלה מעשית, רק לאלו אשר הגיעו לכך על ידי אליהו או זולת זה ממופתים ברורים, שכן הוא רצון הבורא שיעסקו בכך, שכן בשביל זה באו לעולם ונשמתם מסוגלת לכך. בין התנאים והאמוראים היו אנשים בעלי שעור קומה כזה וגם בדורות הבאים היו כאלו, אך זולתם טוב שיתרחק האדם מכך, כי קשה להעצר בעת הצורך מלחפש היתר.

לכן כותב אני כאן בקצור, לבל יאמרו הלא שמענו מעשים כאלו הנעשים על ידך בעזה"י להציל מצרות. אין זאת רק על ידי קבלה מעשית, והנה כאשר הגיעה אלי אגרת ממרחק מחכם גדול שבקשני לעשות בנידון מאחר ואני בקי בקבלה המעשית, נפלה עלי חרדה. החכם ההוא חשב עלי זאת לגדולה ולזכות כפי שכתב שגם בדורינו השאיר ה' עוד החסד הזה, אבל יודע אני שאין לעסוק בכך, וגם השבתי לי כי טעות היא וגם איני יודע כלל מזה ואיני רוצה בכך.

בספר ספורים נוראים, מובא ספורו של הרב ר' דוד, מגדולי החסידים של הרב הקדוש ר' אשר מסטעלין

לפני שהפך להיות חסיד מובהק של הרב מסטעלין, היה הרב ר' דוד נוסע אל הרב הקדוש המגיד מקוזניץ. בהיותו פעם בקוזניץ, ספר הרב ר' דוד. התפלא לראות בכל בוקר לאחר התפילה, את המגיד הקדוש לומד משניות ובחור אחד עומד לידו ואומר קדיש. הוא גם שמע את המגיד מפסיק מדי פעם בלימודו וגוער בבחור לאמר: "מה אתה מצחק? הרוצה אתה כי יכנס בך הרוח פעם נוספת?"

מכיון שחפץ לדעת מה כל הענין הזה, פנה ושאל את החסידים והם ספרו לו מעשה מופלא באותו בחור.

לפני זמן מה, ספרו, נכנס רוח אחד בבחור הזה וגרם לו יסורים נוראיים. רצו אנשי העיר להוליכו אל הצדיק מקוזניץ אך הוא סרב ללכת. בקושי רב גררוהו עד לפתח ביתו של המגיד ושם הוא נעצר והכריז שאינו רוצה לראות את פני המגיד. חיי אינם חיים אם אראנו, הכריז בקול בכי. שעה ארוכה עמדו ושדלוהו להכנס, באמרם שוב ושוב כי רק בטובתו הם רוצים. לבסוף התחזק הנער ובעזרת אנשים שאחזו בו משני צדדיו נכנס לחדרו של הצדיק אולם סרב בתוקף להסב פניו אליו. אמר לו הרב הקדוש: "גוזר אני עליך שתסובב פניך אלי". מיד פתח הרוח בצווחות ואמר: "אתה הוא הרב בקוזניץ. מה אתה רוצה ממני? דע לך כי בהיותי בן שלוש עשרה שנה הייתי בקי בתורה יותר ממה שאתה בקי בה עתה. אי לכך איני שומע כלל לגזרתך!" הרב הקדוש לא התרגש מדבריו, להפך, בקול גדול פקד עליו להסב פניו אליו ואם לא יעשה כן, איים עליו הרב, יכנו מרה גדולה במטה אשר בידו. אלא שהרוח עמד בסרובו וצעק בקולי קולות: "רוצה! הרוצה אתה להרגני?" מיד הניח עליו הצדיק את המטה והבחור נפל לארץ וצווח: הרוג אותי! הרוג אותי! "אם תעמוד בסרובך" אמר הרב "אכה אותך שנית". אז קם הבחור הסב פניו אל הרב אך לא הסתכל בפניו. "גוזר אני עליך שתגביה עיניך ותסתכל בפני! פקד עליו המגיד. על כך השיב הרוח בעיניים מושפלות: "לא אוכל לעשות זאת גם אם תהרגני".

"אכה אותך שוב" אמר המגיד. נבהל הרוח ונשא פניו אליו בפחד גדול. "מי אתה?" שאל הרב. "למה זה תשאל לשמי? אמר הרוח והוסיף "איני כלל מהדורות הללו, לפני זמן רב מאוד הייתי בעולם הזה". מאיזה דור אתה?" הוסיף הרב לשאול ומששתק הרוח ולא השיב, איים עליו כי יכנו שוב. "הלהרגני אתה אומר?" בכה הרוח. אך הרב לא שם ליבו לתחנוניו והניח עליו שוב את

היה הדבר ביכולתי שכן הוא רקק עליהם בכעס וחרק בשיניו עד שנשמע קול החריקה למרחוק. הוא היה חש בספר מרחוק, גם אם היה מאחוריו ונוגע בשערו בלבד מיד היה חורק בשיניו ובכח מנתק עצמו מן המחזיק בספר. וכשהיו מניחים בקרבתו ספר נכרי מיד היה צוחק בהנאה. אי אפשר היה לאחוז בו, בכח גדול היה תולש עצמו מהמחזיקים בו ומדלג בחדר ואף קופץ עד התקרה. בכל פעם שהיה שומע ממני דברי ה' היה עושה כך לכן נאלצתי להשביע את הטומאה בקדושת ספר תורה שהיה קרוב אלי בארון הקודש, ואין זה ככל השבעת מלאכים שאסור להשביע מלאך שיבוא ויוציא הטומאה או גם להזכיר מלאכים בשמותיהם בודאי אסור אולם מותר להגיד: אני משביעך בקדושה שבספר תורה וזאת עשיתי, אז פער הילד את פיו כרוצה להקיא, אלא שהוא לא הקיא את הטומאה מיד, אלא זחל עד לכירה ושם הקיא, כשראתה זאת אמו רצה אליו ואחזה בו. משנרגע החל לדבר כאחד האדם. הוא לא ידע כלל מה היה עמו עד עתה ושאל את אמו היכן הוא. הובילוהו אלי וכשהגיע אל הפתח בקשוהו שינשק את המזוזה והוא נשקה שלוש פעמים.

הילד הנ"ל הבריא לחלוטין. זה לא המקרה האחרון שהייתי עד לו. רבים הניסים והנפלאות בהזכרת שמות המלאכים, וגם הקמעות אינן אלא תפילות הנמצאות בסדורי תפילה ובתהילים והן משולבות יחדיו למען שלא יהא כמרפא בדברי תורה כפי שמבואר ב"ד בסי" קע"ט. כמו שלעיתים באה הישועה בעזרת הרופאים המערבבים כמה מיני צרי ומרפא יחד ואם אין עדיין השחתת אבר פנימי אזי באה רפואה תודה לקל. וזאת מפני שאין ה' ב"ה בורא חדשות לברוא אבר חדש שזה יהיה רק בתחיית המתים וזה גם קרה בימי הנביאים אליהו ואלישע.

הארכתני עד כאן כדי שלא יכנס חכם לעשות קבלה מעשית אלא רק ירבה בתפילה בפה. וקמיע הוא גם כן בתפילה תמידית שיש בה תועלת רבה להיות נענה בעת רצון.

מעשה באחד שבא בגלגול על שרצה להכשיל את אחד באשת איש

שני שותפים באים בטענה לרבי מבעלז על שותפם השלישי - בנו של הרבי רבי עזריאל - אחיו של הצדיק רבי יוסלי מטומשוב, ורבי אנשיל, שוחט ובודק באותה עיר; היו שני סוחרים שותפים. שניהם עסקו במסחר נוצות ועורות עגלים. רבי ישראל קנה סחורה ברוסיה ורבי אנשיל קנה סחורה בגליציה. מכיון שממונם לא הספיק להם, לקחו להם לאחר זמן שותף שלישי, את רבי אלעזר בנו של הצדיק ר' שלום מבעלז.

ר' אלעזר היה בעל רכוש והוא הסכים לשותפות בתנאי שהוא בעצמו ירכז בידו את כל כספי הפדיון, והוא זה אשר ירשום כל הוצאה והכנסה בספרי החשבונות. משהגיעו להסכם נכנסה השותפות לתקפה והמסחר התנהל כשורה.

לימים באו שני השותפים הראשונים אל ר' אלעזר ובקשו ממנו שיתן להם את חשבון רווחיהם. להפתעתם, סרב ר' אלעזר ואף לא נמק את סבת סרובו. הלכו השותפים אל אביו, מרן ר' שלום, והתלוננו בפניו על בנו. אמר להם הצדיק: "אביו אני ופסול אני לדון בענינכם". "אף על פי כן נאמן כ"ק עלינו" - אמרו השניים והוסיפו - "סמוכים ובטוחים אנו שלא יטה הדין בשביל בנו". הרבי עמד בסרובו לדון בענינים באמרו: "אין לי פנאי כעת, זמן מנחה עכשיו ואיני פנוי לשמוע טענת בעלי דינים, אך מוכן אני לספר לכם מעשה שהיה:

אכן התאמצתי לדחות את הדבר מעלי אולם ראיתי נפלאות שכן היה רצון ה', וכי מה יכולתי לעשות כשבאו אלי אב ואם ואחד מקרוביהם והביאו לי את בנם החולה כשהם בוכים וזועקים לרחמים. ישבתי באותה עת בבית המדרש ולמדתי עם הבחורים והנה הובא אלי נער בן י"א שנה, אביו נשאו על כתפו. בקשתיו להניח לו ואז נפל הנער על הארץ והיה כגל עצמות, כאילו שנשברו רגליו וצלעותיו. מיד זמנתי אלי שני דיני העיר ואז הראה לי האב את בטן החולה שהיה נראה ככברה רחבה. הנער לא דבר כאדם רק הניע את ידו ורגליו כבעלי חיים ומפיו בקעו קולות פעמים כשל כלב ופעמים כשל עגל.

רבים באו לראות את הנער ואני ידעתי שאין לי מאומה במה לרפאותו אף על פי כן קוייתי לעזרת ה' וציויתי להושיב את הנער על כסא לפני. לקחתי ספר תהילים בכוונה גדולה בכל תיבה ותיבה כוונתי היטיב בשורש האותיות ובמיוחד בהזכרת ה' הקדוש. פעמיים ביום עשיתי כך ועדיין לא קרה מאומה.

באחד הימים חזרתי מפדיון הבן ואמרתי בליבי בתקוה כי היום יפדה גם זה מצרותיו. ציויתי להביאו וכשאמרתי את פסוקי התהילים כמו בכל יום והפעם בכוונה יתירה, הוציא הנער קול שהבהיל את כולם והראה באצבעו על מקום אחד. בקשתי מיד לפתוח חלון שהיה באותו חוון ואז אמר הנער בקול אנושי: "יצאה אחת המכשפות ממני". הסתכלתי על בטנו, כי אמר לי שעוד שלוש מכשפות נמצאות בו, ואכן ראיתי שמצדו השמאלי כאילו נתרקנה הבטן מעט. הבנתי שעתה היא שעת רצון והתחלתי שוב להתפלל. אחרי כארבע דקות נשמעה צעקה נוספת מפי הנער, צעקה אשר נשמעה בכל הרחוב. אז אמר הנער ששלושת המכשפות יצאו ממנו בבת אחת. מיד ראיתי כיצד הצטמקה בטנו ונראתה כבטן רגילה.

לתדהמת מוריו ושאר הנאספים קם הנער ונראה בריא ושלם, ולאחר מכן שב עם הוריו לביתו. לפני שנפרדו ממני ספר לי אביו שבמשך מחצית השנה שבה היה בנו חולה, היו זמנים בהם דבר כאדם ואז היה מספר שיש בו ארבע מכשפות המדברות עמו, הוא נקב בשמותן. לפעמים, כך אמר הנער, היה ביכולתו לשוחח עם המכשפות וכדי שיקל לו היה מבקש מהן שיעלו מבטנו והן היו עולות לצוארו שהיה מתנפח כל כך עד שכמעט פרחו נשמתו. לפעמים בקש שיצאו והן היו נכנסות לתוך גבו שהיה מתנפח כחבית.

חשבתני כי נרפא והנה נודע לי כי כאשר חזר לביתו חלה שוב. הפעם התהלך כאדם וגם כושר הדבור היה לו אך אותן מכשפות הוסיפו להציק לו. אחת מהן אמרה לו כי פחדה מאוד מהרב ונאלצה לצאת ממנו אלא שהיא התחכמה והסתתרה ברגל אחת, ואכן רגל אחת היתה נפוחה מאוד. הנער הובא אלי שוב ואני עשיתי כבראשונה והפעם בעזרת ה' הבריא הנער לחלוטין.

מקרים כגון זה ואחרים היו לי רבים, והכל היה בעל כורחי, ורק על ידי תפילות ובקשות הצלחתי בעזרת ה' להביא מרפא לבני אדם. לפעמים נעזרתי בסגולות השכיחות הנהוגות לעשות לחולה, שכן מה שאפשר לתלות מה בטבע עדיף: כגון להטבילו בנהר בימי הקיץ, להזכירו בשמונה עשרה כמה ימים. לא פעם חשבתני לעצמי מי יתן ויעמדו אפיקורסים הטוענים שאין דבר מחוץ לטבע, יראו כל זאת ויאמינו בבורא עולם ובנפלאותיו.

פעם הובא לפני נער אחד כבן עשר שלפתע נלקח ממנו כח הדבור ובמשך שמונה שבועות לא אכל ולא שתה. כל מה שהוכנס לפיו מצץ ופלט. הילד הפסיק ללכת ברגליו רק היה יושב או זוחל על ארבע וכשראה מזוזה או ספר היה רוקק עליהם. לכן, כשהובא לפני ואני רציתי לפתוח ספר כמנהגי, כגון ספר הזוהר ורזיאל שהנחתים על השולחן לרבוי הקדושה, לא

מששמע על העגונה, שהיא בת לעשיר מופלג, התעוררה בו חמדת ממון. הדרשן היה עני חסר כל ולו בן מופלג בתורה, הנה ההזדמנות להשיאו לבת איש עשיר, אמר בליבו וטכס עצה כיצד להגשים את רצונו. לאחר שמצא עצה, הלך אל העשיר ואמר לו: "ראיתי בצערך ובצער בתך העגונה ובידי לעזור לכם. נוסע אני לפרנסתי מעיר לעיר, אתענין ואדרוש על חתנך שנעלם ומשאמצאנו אוציא ממנו גט פיטורין עבור בתך". העשיר שמח מאוד ואמר: "אם יעלה בידך להביא גט פיטורין לביתי אשלם לך כסף רב שכר טרחתך".

הלך הדרשן והציע לאיש אחד בשם "ישראל", רשע כמותו, שיתחזה לחתן הנעלם ויעשה עצמו כנותן גט פיטורין לאשה שאף פעם לא הכירה. לאחר שהגיע עמו להסכם, בא הדרשן לפני בית דין וספר להם כי בעיר פלונית גרה אשה עגונה, שבעלה נמצא כאן בעירם של הדיינים, ובקש מהם שיזמינו אותו לפנייהם ויכריחוהו לתת גט לאשתו. הוא נקב בשמו של האיש והדיינים הזמינוהו לפנייהם. "מה שמך?" שאלוהו. "ישראל" השיב האיש. אך משהוכיחוהו על שעזב את אשתו העגונה, החליט משום מה להגיד את האמת והכחיש כל קשר בינו לבין האשה העגונה. הדרשן שנכח במקום התכעס מאוד סטר לאיש על לחיו וצעק: "רשע! למה אתה משקר? הודה מיד על האמת!" האיש ניסה לעמוד על דעתו ואף ספר לדיינים על המזימה שרקם הדרשן יחד איתו, אלא שהדיינים לא שמעו אליו. כשמיהר הדרשן והביא שני אנשים אוהבי בצע והם העידו לטובתו ולרעת אותו האיש שנתפס, אלצו הדיינים את האיש להודות שהוא אותו ישראל שעזב את אשתו ונעלם, הם גם הצליחו להוציא ממנו גט פיטורין ומסרוהו לדרשן, שקבלו בשמחה כדי להרויח את הכסף שהובטח לו מהעשיר כאשר יביא את הגט לביתו.

העשיר שמח מאוד לקראתו ושאלו מה חפצו כשכר טרחה. אז עלה בדעתו של הדרשן לוותר על הכסף ולבקש במקום זאת להשיא את בנו לבת העשיר. לאחר שהעשיר ראה את הבחור ואף האשה ראתה אותו קבעו המחוטאים את מועד החתונה.

ר' ישראל חוזר לעירו ושומע שאשתו עומדת להתחתן באסור

בינתיים הגיע ר' ישראל בעלה אל עירו, יומיים לפני המועד שבו נקבעה חתונת אשתו. בצעדים כושלים הלך לכוון ביתו, כשהוא עדיין תוהה למה ולשם מה שלחו הבעל שם טוב חזרה בדחיפות כה גדולה. בלב פועם מהתרגשות ובדפיקות לב מועצות הסתובב סביב ביתו ולא העז להכנס. כשהציץ פנימה ראה בביתו אנשים שלא הכירם. אזר עוז ונכנס. "את מי אתה מחפש?" שאלוהו. "את אשתו של ר' ישראל" ענה. "את אשתו?" - תמחה - "הלא איננה כבר אשתו. הוא גרש אותה כדת וכדין, ובעוד יומיים עומדת היא להנשא לאיש אחר".

לשמע הדברים נחרד ר' ישראל עד עמקי נשמתו. בבת אחת הבין למה התכוון הבעל שם טוב הקדוש באומרו: "אשת איש", "אסור כרת". מילה לא יצאה מפיו הוא לא אמר דבר לאותם אנשים זרים, כנשוך נחש התפרץ ונמלט מן הבית. מה יעשה עכשיו? כיצד יציל את אשתו מן האיסור הנורא? חשב בבהלה גדולה. עוברים ושבים שנתקל בהם שוחחו על חתונת בת העשיר ההולכת וקרבה, אך לא היה בו העוז לזעוק זעקה גדולה ומרה.

ר' ישראל פונה לשופט העיר שבזמן החתונה מוציא את האמת לאור חובה עליו לפעול מיד, החליט ר' ישראל. הלך אל ראש שופטי העיר ובקש את עזרתו הוא ספר לו את קורותיו. הוציא מכיסו את שני המטבעות, שקבל מאת הבעל שם טוב בשעתו, ומסרם לשופט. השופט האמין לו. "יודע אני שהצדק עמך" - אמר לו - "מכיר אני אותך ואפילו זוכר אני את יום חתונתך.

בת עשיר משתדכת עם בן דודה - "ישראל" שלאחר זמן בורח מבתו **בעיר** אחת גרו שני אחים אחד עשיר ואחד עני, לעשיר היתה בת שהגיעה לפרקה ולעני - בחור ירא שמים, אשר התנהג בחסידות ושמו "ישראל". שידוכים רבים הציעו לעשיר אך אף אחד מהם לא היה לשביעות רצונו. ראו השדכנים שבררן גדול הוא ואמרו לו: "הלא עשיר אתה, למה לך לבקש שידוך מעיר אחרת? למה לך להכניס לביתך בחור שאינך מכיר? הלא בן אחיך הוא בחור מופלג בתורה ויראת שמים, האם לא מוטב שתתקשר עמו?" נכנסו הדברים בליבו והוא הסכים לשידוך. שני האחים השתדכו ביניהם ונראה היה שהכל בא על מקומו בשלום. אלא שבמשך הזמן סר חינו של הבחור מעיני אשתו והוריה והוא לא מצא את מקומו ביניהם. באחד הימים עלה בדעתו להסתלק מביתו ומעירו ולחיות חיי שלווה בעיר אחרת. באין רואים הסתלק מביתו, יצא מהעיר והגיע לעיר אחת שבה גרו חסידים של הבעל שם טוב. מכיון שהיה תלמיד חכם, נעשה מלמד אצל אחד מתלמידי הבעל שם טוב. פעם, כשנסע החסיד אל רבו, בקש ממנו ר' ישראל כי יזכירו לפני רבו לטובה, שלא יצטרך עוד להיות נע ונד. כשחזר החסיד לביתו אמר לו: "הזכרתי אותך לפני הרבי, וכאשר שמע את שמך צוה עלי לחזור מיד ולהגיד לך, שתארוז מיד את חפצך ותחזור לביתך מבלי להתעכב אף לרגע. הרבי גם שלח לך איתי שני מטבעות כסף, שיהיו לך לעזר לעת מצוא". הפקודה אשר נשלחה אליו, הפתיעה את ר' ישראל שלא הבין כלל לשם מה עליו לחזור למקום שנוא עליו.

ר' ישראל משתכנע על ידי חסידי הבעל שם טוב לחזור לביתו

משהביע את תמיהתו אמר לו החסיד: "הרבי צוה כך מן הסתם יש לו סבה כמוסה עמו, הרבי אמר את מה שאמר, לאחר שבדק אחרי שורש נשמתך, הוא גם הוסיף כי הדבר כרוך באיסור אשת איש שעליו יש עונש מיתה". ר' ישראל נדהם "מה שייך כאן איסור אשת איש?" "אינני יודע" - השיב החסיד - "אך אין מהרהרים אחרי דברי הרבי, חזקה עליו שהוא יודע מה שהוא דובר". "אבל איני מבין דבר: אשת איש? כרת? למה עלי לעזוב מקום זה?" מלמל ר' ישראל בחוסר שביעות רצון בולט. "גם אנו לא מבינים, אך אין לנו ספק כי יש דברים בגו" אמר החסיד. מאחר שהפצירו בו לעשות את הדבר גילה להם ר' ישראל כי אין פרוטה בכיסו להוצאות הדרך, לפיכך שכרו החסידים שבעיר כרכרה עבורו נתנו לו סכום כסף והאיצו בו לנסוע מיד לביתו. **תלאות** אין קץ עבר ר' ישראל בדרכו חזרה לביתו. הכרכרה השתרכה בעצלתיים על פני דרכים בלתי סלולות והוא ישב עליה עצוב ומכונס בתוך עצמו. הוא לא דבר עם איש כל הדרך, שכן מחשבותיו לא נתנו לו מנוח. אין זאת כי אם נפלתו לתוך חבורה של חסידים אשר החליטו להתנכל לחיי, אמר בליבו, היות וראו בי "מתנגד", בדו מליבם כל מיני מעשיות שלא היו ולא נבראו כדי לסלקני. וכי מאין מכיר אותי הרבי שלהם. היתכן שכאשר רק שמע את שמי ושם עירי נודע לו מיד על מה שקרה עמי לפני בואי לכאן? מה כאן ענין שורש נשמה שעליו דברו? אין זאת כי אם חפצו לסלקני מעירם, ולכן בדו מליבם את הספור של "אשת איש", איסור כרת - הוסיף ר' ישראל להגיד לעצמו ובלב כבד המשיך בדרכו.

דרשן אחד ממציא לבת העשיר גט במרמה כתמורה מבקש להשיא את הבת לבנו

זמן קצר לאחר שר' ישראל עזב את ביתו התחרטה אשתו על הסבל שגרמה לו, שבעטיו נאלץ בעלה להסתלק מביתו ומעירו. צער רב הצטערה על אשר קרה, אך את הנעשה אין להשיב. לימים הגיע אל העיר דרשן אחד איש רע לב ושוחר מדון,

בלית ברירה ספר הדרשן כיצד השיג את הגט פיטורין במרמה. בעזרת שמים, לא נתקימה החתונה האסורה. ר' ישראל שב לגור עם אשתו ומאז חיו בשלום ובשלוה.

הרבי מבעלז מגלה שנשמת בנו בגלגול קודם היא נשמת ר' ישראל ע"ד כאן הספור, סיים מרן ר' שלום מבעלז את דבריו והוסיף: "אתם, ר' אנשיל ור' עזריאל באתם בטענה על בני ר' אלעזר, שאינו רוצה כביכול, לתת לכם את חלקכם ברווחים. ובכן, בני לוקח משלו כעת הוא לוקח את המגיע לו עבור הבזיונות והצער שסבל מכם בזמן היותו נע ונד. כי אותו ר' ישראל הוא בני ר' אלעזר ומשלו הוא לוקח". (אדמור"י בעלז ח"א)

אני אשתדל למענך ובינתיים עליך להסתתר עד אשר אשלח לקרוא לך".

משיצא ר' ישראל, שלח השופט לקרוא לעשיר ואסר עליו להעמיד את החופה בלעדיו. העשיר לא שמע לו והעמיד את החופה. ברגע האחרון ממש, הגיע השופט למקום בלווית שוטרים, סטר לחתן ולאביו וצוה לשוטרים להוביל את השניים לבית הסוהר. לאחר מכן קרא לר' ישראל העמידו מול הדרשן ושאלו בקול רם: "האם שלחת גט פיטורין לאשתך על ידי דרשן זה?" "לא היו דברים מעולם. איני מכיר איש זה, ולא היה לי שיג ושיח איתו מעולם". ענה ר' ישראל. אז ספר ר' ישראל את קורותיו בפני כל הנוכחים, וכיצד זה פקד עליו הבעל שם טוב הקדוש למהר לשוב לביתו כדי להציל את אשתו מאסור כרת,

The image displays a collection of audio CDs and books. The CDs are arranged in a grid, with some featuring a portrait of a man in a suit. The titles on the CDs include:

- דף היומי: בוהר הקדוש (multiple copies)
- הסודות העמוקים: מהוהר הקדוש (multiple copies)
- קריאת התורה: והסודות (multiple copies)
- נראשית: 12 פרשיות
- זוהר: ללא הפסקה
- מסכת מועד קטן
- מסכת מגילה

Below the CDs are two sets of books. On the left is a set of five books titled 'הזר השבת' (The Sabbath Stranger). In the center is a large circular graphic for 'ני לא תשכח מפי זרעו' (Do not forget from the seed of your mouth), featuring a globe and the text 'הקליטור אצרות אהרן וכו' 12,000'. On the right is another set of five books, also titled 'הזר השבת'.